

Istoria ascunsă a versetului patruzeci - Numărul unu

Despecetluirea profețiilor: zilele de pe urmă, leul lui Iuda și mișcările finale ale Apocalipsei

Jeff Pippenger

2024-09-06

În Apocalipsa, capitolul cinci, Leul din seminția lui Iuda reprezintă poziția lui Hristos ca Cel care a biruit pentru a pecetlui și a despecetlui Cuvântul lui Dumnezeu, potrivit voii Sale. În 1989, la o sută douăzeci și șase de ani după rebeliunea din 1863, Leul din seminția lui Iuda a despecetluit ultimele șase versete din capitolul unsprezece al cărții Daniel. Aceste versete încep cu rana de moarte a papalității din 1798 și introduc mărturia despre modul în care rana papală urmează să fie vindecată și, dincolo de aceasta, despre ultima rană de moarte a papalității. Versetele încep acolo unde se încheie: cu judecata Romei papale.

Acele șase versete descriu vindecarea răni de moarte a papalității și, de asemenea, modul în care tripla unire a balaurului, fiarei și profetului mincinos conduce lumea la Armageddon, care este identificat în versetul patruzeci și cinci drept „între mări și muntele cel sfânt și slăvit”.

Alfa și Omega reprezintă caracterul lui Hristos de a ilustra întotdeauna sfârșitul prin început. Mișcarea de reformă a celor o sută patruzeci și patru de mii este mișcarea celui de-al treilea înger, care este mișcarea de încheiere prefigurată de începutul ei, și anume mișcarea millerită a primului și celui de-al doilea înger. Mișcarea millerită a început la timpul sfârșitului, în 1798, acolo unde încep ultimele șase versete ale capitolului unsprezece din Daniel, iar mișcarea s-a încheiat la deschiderea judecății, la 22 octombrie 1844. Mișcarea celor o sută patruzeci și patru de mii se încheie odată cu legea duminicală din Statele Unite.

La începutul mișcării de la timpul sfârșitului, în 1989, Leul din seminția lui Iuda a despecetluit ultimele șase versete din Daniel unsprezece, iar la încheierea mișcării, chiar înaintea legii duminicale, El despecetluiește istoria ascunsă a versetului patruzeci din Daniel unsprezece. Comentariul sorei White cu privire la ce parte din Daniel este despecetluită abordează despecetluirea din 1989, precum și despecetluirea care a început în iulie 2023.

Cartea care a fost pecetluită nu a fost Cartea Apocalipsei, ci cea parte a profeției lui Daniel care se referea la zilele din urmă. Scriptura spune: «Iar tu, Daniele, închide cuvintele și pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului; mulți vor alerga încoace și încolo, iar cunoștința va spori» (Daniel 12:4). Când cartea a fost deschisă, s-a proclamat: «Nu va mai fi vreme». (Vezi Apocalipsa 10:6.) Cartea lui Daniel este acum despecetluită, iar descoperirea făcută de Hristos lui Ioan trebuie să ajungă la toți locuitorii pământului. Prin sporirea cunoștinței, un popor urmează să fie pregătit să stea în picioare în zilele din urmă. . . .

În solia primului înger, oamenii sunt chemați să I se închine lui Dumnezeu, Creatorul nostru, care a făcut lumea și tot ce se află în ea. Ei au adus omagiu unei instituții a papalității, anulând legea lui Iehova, dar cunoașterea cu privire la acest subiect va spori. Selected Messages, cartea 2, 105, 106.

În 1989, porțiunea din cartea lui Daniel care se referea la zilele de pe urmă a fost reprezentată de ultimele șase versete ale capitolului unsprezece, iar, pe măsură ce mișcarea celor o sută patruzeci și patru de mii ajunge la încheierea ei, porțiunea din cartea lui Daniel care este desigilată este istoria ascunsă a versetului patruzeci, care reprezintă istoria de la 1989 până la legea duminicală din Statele Unite. Istoria ascunsă a versetului patruzeci este istoria celor o sută patruzeci și patru de mii. Fiecare profet dă mărturie cu privire la acea perioadă.

În pasaj, o sporire a cunoștinței care „urmează să pregătească un popor să stea în picioare în zilele de pe urmă” reprezintă desigilarea ultimelor șase versete în 1989, și, din nou, reprezintă desigilarea istoriei ascunse a versetului patruzeci. În ambele istorii, inspirația identifică faptul că va avea loc o sporire a cunoștinței cu privire la puterea papală și legea duminicală. Atât la începutul, cât și la încheierea mișcării celor o sută patruzeci și patru de mii, sporirea cunoștinței produce un proces de testare în trei etape, așa cum este reprezentat în capitolul doisprezece din Daniel.

Și el a zis: Du-te pe calea ta, Daniele; căci cuvintele sunt ascunse și pecetluite până la vremea sfârșitului. Mulți vor fi curățiți, albiți și lămuriiți; dar cei nelegiuți vor săvârși nelegiuirea; și niciunul dintre cei nelegiuți nu va înțelege; iar cei înțelepți vor înțelege. Daniel 12:9, 10.

Ca în toate mișcările sacre de reformă, cele trei trepte, reprezentate de Daniel ca „curățiți, albiți și lămuriiți”, sunt: piatra de hotar a coborârii unui simbol divin, apoi testul unei predicții eșuate, iar, în al treilea rând, o piatră de încercare care manifestă caracterul celor două clase care se dezvoltă pe baza acceptării sau respingerii sporului de cunoaștere desigilat. La începutul mișcării celor o sută patruzeci și patru de mii, cele trei trepte au fost: 11 septembrie 2001, urmat de 18 iulie 2020, iar apoi legea duminicală. La încheierea aceleiași mișcări, cele trei trepte sunt: iulie 2023, sosirea soliei Strigării de la miezul nopții și legea duminicală.

Mesajul care pregătește poporul lui Dumnezeu să poată sta în picioare, desigilat în iulie 2023, conține mai multe linii ale adevărului profetic, iar printre aceste linii se numără oasele moarte și uscate din capitolul treizeci și șapte al lui Ezechiel. Ezechiel prezintă două mesaje. Primul mesaj readuce oasele laolaltă, dar abia odată cu al doilea mesaj Israel a stat în picioare ca o armată puternică. Cei doi martori din Apocalipsa, capitolul unsprezece, s-au ridicat în picioare atunci când au fost umpluți de Duhul Sfânt.

Și după trei zile și jumătate, Duhul de viață de la Dumnezeu a intrat în ei, și s-au ridicat în picioare; și o mare frică a căzut peste cei ce i-au văzut. Apocalipsa 11:11.

Ezechiel învață același adevăr.

Și mi-a zis: Fiul omului, stai în picioare și îți voi vorbi. Și duhul a intrat în mine pe când îmi vorbea și m-a așezat pe picioare, încât am auzit pe cel ce-mi vorbea. Ezechiel 2:1, 2.

Sora White spune: „prin sporirea cunoștinței, un popor trebuie să fie pregătit să stea în picioare în zilele de pe urmă”. Sporirea cunoștinței este identificată drept „untelemnul” din pilda celor zece fecioare, iar „untelemnul” reprezintă „soliile Duhului lui Dumnezeu” și, de asemenea, „Duhul Sfânt”, precum și „caracterul”.

Între iulie 2023 și apropiata lege duminicală are loc o sporire a cunoștinței care aduce la viață poporul lui Dumnezeu, iar acesta se ridică. Ei se ridică, reprezentând faptul că au „untelemnul” soliei care a fost desigilată în acel timp. Ei se ridică atunci când au Duhul Sfânt în vasele lor, și se ridică atunci când au un caracter pregătit pentru pecetea lui Dumnezeu.

Prima etapă de testare, care a început în iulie 2023, a fost urmată de o perioadă care le permite candidaților să accepte sau să respingă untelemnul. Cei care acceptă sunt pecetluiți și apoi sunt ridicați ca un stindard odată cu legea duminicală care va veni în curând. Cei care resping untelemnul primesc o puternică amăgire.

Acei candidați au fost treziți din somnul spiritual în iulie 2023, iar apoi au fost confrunțați cu procesul final de testare înainte de închiderea timpului lor de probă individual. Procesul de testare a fost încadrat în contextul unei probe profetice asociate cu formarea chipului fiarei, în timpul în care chiar acei candidați trebuiau să revină la viață și să formeze chipul lui Hristos în lăuntru lor. Structura profetică în cadrul căreia urmează să fie îndeplinit testul este istoria de la 1989 până la legea duminicală. Incapacitatea acelor candidați de a se trezi L-a determinat pe Domnul să îngăduie ca ereziile să pătrundă.

„Dumnezeu Își va trezi poporul; dacă alte mijloace vor da greș, erezii vor pătrunde în mijlocul lor, care îi vor cerne, despărțind grâul de pleavă. Domnul îi cheamă pe toți cei ce cred Cuvântul Său să se trezească din somn. O lumină prețioasă a venit, potrivită pentru vremea aceasta. Este adevăr biblic, care arată primejdiile ce stau chiar asupra noastră. Această lumină ar trebui să ne conducă la un studiu sârguincios al Scripturilor și la o examinare cât se poate de critică a pozițiilor pe care le susținem. Dumnezeu dorește ca toate implicațiile și pozițiile adevărului să fie cercetate temeinic și stăruitor, cu rugăciune și post.” Mărturii, volumul 5, 708.

Toți profeții se referă la zilele din urmă, așadar, în aceste zile din urmă, în iulie 2023, Domnul a încercat să-Și „trezească” poporul, dar strădaniile Sale au eșuat, iar El a îngăduit ca prima controversă cu privire la un simbol al Romei din istoria adventă să fie repetată, ca un avertisment al apropierei sfârșitului. El a făcut aceasta, deși o „lumină prețioasă” „venise, potrivită pentru vremea aceasta.” Lumina care a sosit în iulie 2023 este „adevăr biblic, arătând primejdiile care sunt chiar asupra noastră.” Acea lumină ar fi trebuit să ne conducă „la un studiu sârguincios al Scripturilor și la examinări cât se poate de critice ale pozițiilor pe care le susținem.”

Istoria ascunsă a versetului patruzeci este reprezentată în versetele zece până la cincisprezece din capitolul unsprezece al cărții Daniel, căci Alfa și Omega au ilustrat sfârșitul ultimei profeții a lui Daniel prin începutul ei. În perioada premergătoare dezamăgirii din 18 iulie 2020, Satana introdusese confuzie cu privire la versetele zece până la cincisprezece, fiindcă știa că începutul capitolului era cheia pentru a reprezenta sfârșitul capitolului. Atunci a fost introdusă controversa inițială a versetului paisprezece.

„Nu este nimic de care marele înșelător să se teamă atât de mult ca de faptul că noi vom ajunge să-i cunoaștem uneltirile.” Marea Luptă, 516.

Este evident, din încercările satanice de a confunda înțelesul și scopul acelor versete, că ele sunt o parte importantă a procesului de probare care, acum, îi cerne pe candidații spre a fi numărați printre cei o sută patruzeci și patru de mii. Sora White subliniază că istoria reprezentată în Daniel unsprezece, care s-a împlinit înaintea timpului sfârșitului, în 1798, se repetă în ultimele șase versete.

Nu avem timp de pierdut. Vremuri tulburi sunt înaintea noastră. Lumea este frământată de duhul războiului. Curând se vor desfășura scenele de strâmtorare despre care vorbesc profețiile. Profeția din capitolul al unsprezecelea al cărții lui Daniel aproape că a ajuns la împlinirea ei deplină. O mare parte din istoria care s-a petrecut în împlinirea acestei profeții se va repeta. Manuscript Releases, numărul 13, 394.

Susțin că toată istoria reprezentată în versetele unu până la treizeci și nouă este repetată în ultimele șase versete ale capitolului. Susțin, de asemenea, că istoria zilelor de pe urmă, care este istoria încheierii judecății ce a început la 22 octombrie 1844, este reprezentată prin două perioade profetice principale. Prima perioadă reprezintă judecata care este împlinită asupra casei lui Dumnezeu, urmată apoi de o perioadă în care judecata este împlinită pentru cei din afara casei lui Dumnezeu. Prima perioadă a început în 1989 și se încheie la legea duminicală din Statele Unite, care, la rândul ei, marchează începutul celei de-a doua perioade, ce se încheie când Mihail se ridică și timpul de probă al omenirii se încheie. Istoria ascunsă a versetului patruzeci începe, de asemenea, în 1989 și se încheie în versetul patruzeci și unu, care este legea duminicală din Statele Unite.

Aceasta este aceeași istorie ca cea din versetele zece până la cincisprezece din același capitol. Acea istorie este paralelă cu istoria Milleriștilor, de la timpul sfârșitului în 1798, până când a început judecata la 22 octombrie 1844. Acele două istorii merg în paralel cu istoria profetică ce a început la nașterea lui Hristos și s-a încheiat la cruce.

Istoria care începe în 1989 include perioada de încercare care a început la 11 septembrie 2001, așa cum este prefigurată de perioada de încercare care a început la 11 august 1840 și de perioada de încercare care a început la botezul lui Hristos. Formarea imaginii fiarei a fost prefigurată de mai multe linii ale istoriei profetice. Una dintre aceste reprezentări ale aceleiași perioade de timp este timpul pecetluirii celor o sută patruzeci și patru de mii, care a început la 11 septembrie 2001 și se încheie odată cu apropiata lege duminicală. Istoria ascunsă a versetului patruzeci poate fi, de asemenea, suprapusă peste linia de la 22 octombrie 1844 până la răzvrătirea din 1863.

22 octombrie 1844 a marcat sosirea celui de-al treilea înger. Ca la sosirea oricărui înger profetic, el avea o solie care trebuia să fie mâncată, dar ea nu a fost; iar Millerismul filadelfian s-a preschimbat în Millerismul laodicean, înainte de 1863, când au luat oficial numele de Adventiști de Ziua a Șaptea și au început să rățăcească în pustia răzvrătirii până în ziua de astăzi. Istoria de la 1844 până la 1863 îi reprezintă pe cei care resping chemarea de a fi dintre cei o sută patruzeci și patru de mii. Ei sunt nelegiuții lui Daniel din capitolul doisprezece, adunarea batjocoritorilor a lui Ieremia,

sinagoga Satanei a lui Ioan și fecioarele neînțelepte ale lui Matei.

Mesajul de avertizare, descris de Hristos drept „urâciunea pustiirii, despre care a vorbit prorocul Daniel”, constituie un îndemn de a fugi înaintea distrugerii și împrăștierii ce aveau să urmeze. În anul 66 d.Hr., generalul roman Cestius a constituit împlinirea aceluia avertisment pentru creștinii epocii Romei păgâne. În primul secol, apostolul Pavel a consemnat același avertisment pentru creștinii care aveau să sufere în timpul epocii Romei papale. Avertizarea adresată păzitorilor Sabatului de a părăsi orașele și de a se stabili la țară a venit în 1888, în același an cu Proiectul de lege Blair, prima încercare de a stabili duminica drept Ziua Națională de Odihnă. Proiectul de lege Blair a fost avertismentul de a fugi, în împlinirea referirii făcute de Hristos la „urâciunea pustiirii” din Daniel.

După cum s-a întâmplat cu Cestius în anul 66 d.Hr., Proiectul de lege Blair a fost retras în mod providențial. 1888 tipifică 11 septembrie 2001, căci Sora White marchează coborârea îngerului din Apocalipsa optsprezece în ambele istorii. Avertizarea de a fugi din orașe în zilele din urmă a intrat în vigoare la 11 septembrie 2001. Prin urmare, Proiectul de lege Blair din 1888 a tipificat Actul PATRIOT din 2001. Îngerul care a coborât la 11 septembrie 2001 proclamă solia finală de avertizare în primele trei versete ale Apocalipsei optsprezece, iar solia finală de avertizare este, de asemenea, solia îngerului al treilea, deși solia reprezentată de îngerul al treilea în capitolul paisprezece nu cuprinde aceleași expresii ale adevărului ca în capitolul optsprezece. Linie peste linie, ele constituie aceeași solie de avertizare.

Urâciunea pustiirii, despre care a vorbit profetul Daniel, a fost un semn dat de Hristos, prin care El a indicat momentul când poporul Său trebuia să fugă pentru ocrotirea lui. Este un mesaj de avertizare și, prin urmare, trebuie să fie mesajul final de avertizare, deși este exprimat în termeni diferiți de mesajul prezentat în capitolul paisprezece, precum și în capitolul optsprezece din Apocalipsă. Istoria care începe la versetul șaisprezece din Ieremia cincisprezece este aceeași perioadă profetică a mesajului de avertizare și de testare. Ea începe când Ieremia mănâncă Cuvântul lui Dumnezeu, și aceasta are loc când îngerul coboară, așa cum a făcut El atunci când marile clădiri ale orașului New York s-au prăbușit.

Când Ieremia proclamă: "Cuvintele Tale au fost găsite și le-am mâncat; iar cuvântul Tău a fost pentru mine bucuria și veselia inimii mele", el reprezintă atât prima încercare a lui Daniel, cu privire la hrană, din capitolul întâi, cât și pe Ioan, în capitolul zece al Apocalipsei, luând cartea din mâna îngerului și mâncând-o. Mâncarea mesajului începe odată cu sosirea unui înger, iar când îngerul sosește, o profeție de încercare este dezpecetluită. Când îngerul sosește, începe prima perioadă de încercare, și ea se încheie când începe a doua perioadă de încercare, iar când Mihail se ridică, a doua perioadă de încercare se încheie.

Când sosește îngerul, ploaia târzie începe să cadă.

"Ploaia târzie va cădea asupra poporului lui Dumnezeu. Un înger puternic va coborî din cer, iar întregul pământ va fi luminat de slava lui." Review and Herald, 21 aprilie 1891.

Ploaia târzie este primită de cei care umblă pe cărările cele vechi ale Ieremiei.

Așa zice Domnul: Stați în drumuri și priviți, și întrebați de cărările cele vechi: care este calea cea bună; și umblați pe ea, și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Dar ei au zis: Nu vom umbla pe ea. De asemenea, am pus străjeri peste voi, zicând: Luați aminte la sunetul trâmbiței. Dar ei au zis: Nu vom lua aminte. Ieremia 6:16, 17.

„Trâmbița” din care „străjerii” sună este solia laodiceană, pe care Jones și Waggoner au prezentat-o în 1888.

Strigă în gura mare, nu te opri; înalță-ți glasul ca o trâmbiță și arată poporului Meu călcarea lui de lege și casei lui Iacov păcatele ei. Isaia 58:1.

La 11 septembrie 2001 a început pecetluirea celor o sută patruzeci și patru de mii. A fost proclamat un mesaj de avertizare adresat Laodiceei.

"Solia care ne-a fost dată prin A. T. Jones și E. J. Waggoner este solia lui Dumnezeu pentru biserica laodiceană, iar vai de oricine mărturisește că crede adevărul și totuși nu răsfrânge asupra altora razele date de Dumnezeu." Materialele din 1888, 1053.

Avertizarea adresată Laodiceei este sunetul trâmbiței străjerilor lui Ieremia pe care Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea laodiceană refuză să-l audă. Este avertizarea de a fugi din orașe către proprietăți la țară înaintea apropiatei legi duminicale.

Ceea ce tocmai am afirmat cu privire la aceste diferite linii profetice a fost o încercare de a vă stimula discernământul, spre a vă încuraja să puneți cu adevărat la încercare ceea ce urmează să scriu. Poate cea mai importantă caracteristică a chipului pentru fiară și a chipului fiarei este aceea că, în zilele de pe urmă, există două formări ale unui chip al fiarei și pentru fiară. Cel dintâi, în Statele Unite, iar apoi în națiunile lumii.

Există anumite caracteristici profetice asociate cu icoana făcută pentru fiară și cu icoana fiarei, pe care trebuie să le aplicăm corect, dacă urmează să parcurgem procesul profetic de testare al acestor icoane a Romei. Un al doilea element important al perioadei de testare a icoanei fiarei (ce poate fi arătat pe mărturia mai multor martori) este că timpul pecetluirii celor o sută patruzeci și patru de mii are loc în perioada testului icoanei fiarei în Statele Unite, iar perioada testului icoanei fiarei în națiunile lumii este timpul când ceilalți copii ai lui Dumnezeu, care sunt încă în Babilon la vremea acelei legi duminicale (reprezentată prin 321), sunt adunați în staul.

Icoana fiarei reprezintă două perioade specifice, interconectate, de încercare, iar aceste două vremuri de încercare reprezintă, de asemenea, adunarea finală a celor o sută patruzeci și patru de mii din Apocalipsa capitolul șapte, urmată de marea mulțime din același capitol.

La legea duminicală, Statele Unite vorbesc ca un balaur, așa cum arată versetul unsprezece din capitolul treisprezece al Apocalipsei. Apoi ies să înșele toate națiunile lumii, spunând acelor națiuni să facă și ele o icoană a fiarei la nivel mondial, după cum tocmai au făcut Statele Unite. Perioada care începe la legea duminicală, reprezentată de legea duminicală a lui Constantin din 321, se încheie când ultima națiune se pleacă în fața Romei papale, moment în care este reprezentată legea duminicală din 538, căci, în capitolul treisprezece, Statele Unite au puterea să

dea suflare icoanei fiarei și să o facă să vorbească. Perioada începe cu legea duminicală din 321 și se încheie cu legea duminicală din 538.

În 2001, guvernul Statelor Unite a „rostit” Patriot Act drept lege.

Vom continua acest studiu în articolul următor.